

РЕШЕНИЕ

№ 2471

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Адриан Янев

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11276** по описа за **2020** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 03.10.2020 г., постановено по НАХД № 18732 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, с което е изменено наказателно постановление № 22-006138 от 07.11.2019 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], като наложената на основание чл. 416, ал. 5 КТ на касатора имуществената санкция в размер на 2000 лева е намалена на 1500 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ.

Касаторът излага съображения, че съдът погрешно е приел неизпълнението на предписание № 16 от протокол на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място]. Не било съобразено, че в този протокол са дадени 36 предписания, отнасящи за изплащането на трудови възнаграждения на две служителки, отразени за различни месеци вместо за един цял период, като впоследствие са издадени 36 броя наказателни постановления, отнасящи се за неизпълнение на предписанието. Счита, че с издадените 36 броя наказателни постановления, сред които и разглежданото от въззивния съд, е наложена санкция в общ размер на 66500 лева, което противоречало на целите на административното наказание. Излага доводи, че съдът не е изяснил фактическата обстановка, тъй като между касатора и единия от служителите е наличен трудов спор пред съда, а именно гр. д. № 38743/2019 г. по описа на СРС, а това било от значение за изпълнението на предписанието.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, III – ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че при извършена проверка на [фирма] са дадени 38 предписания от служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място]. Посочено е, че касаторът не е изпълнил в срок до 07.06.2019 г. предписание № 16, дадено по реда на чл. 415, ал. 1 КТ, а именно „Работодателят да изплати уговореното и начислено във ведомостта трудово възнаграждение за месец май 2018 г. на служителите Й. И. П. – А. и Ц. Н. Д.“. Приети е, че са издадени 39 броя предписания и последвали ги 39 броя наказателни постановления, но същите се отнасяли за отделни нарушения и правилно са наложени толкова санкции. Съдът е достигнал до извод, че следва да се наложи имуществена санкция, която е намалил на 1500 лева.

Пред настоящата касационна инстанция по реда на чл. 219, ал. 1 АПК са приети писмени доказателства, свързани с поддържаното касационното основание за допуснати съществени процесуални нарушения, а именно препис на определение по гр. д. № 38743/2019 г. по описа на СРС, с което се насрочва съдебно заседание по предявени иски от Й. И. П. – А. срещу [фирма].

По реда на чл. 404, ал. 1, т. 12 КТ е дадено на касатора предписание по т. 16 в протокол от 25.03.2019 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], отнасящо се за изплащане на трудово възнаграждение на Й. И. П. – А. за месец май 2018 г.

Съгласно чл. 404, ал. 3 КТ, когато задължителното предписание по ал. 1, т. 1 и/или т. 12 се отнася до отстраняване на нарушения на трудовото законодателство, то може да бъде дадено по искане на работника или служителя до предявяването на иск пред съда, след което въпросът може да бъде решен само от съда. Посоченото е в съответствие с чл. 14, ал. 3 ГПК за подведомствеността на съда, която изключва поведомствеността на всяко друго учреждение по въпрос, с който е сезиран съда.

При преценката на въпроса за възникнало задължение за изпълнение на предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 и т. 12 КТ, както административнонаказващият орган при издаването на НП, така и съдът при преценката за законосъобразност на НП, следва да проверят спазването на изискването по чл. 404, ал. 3 КТ - отрицателна предпоставка, която наред с предвиденото по чл. 404, ал. 4 КТ, при противоречие със съдебен акт, изключва задължението за изпълнение на предписанието. Без съмнение, работникът, чието правоотношение е прекратено по негово искане поради неизплащане на трудовото му възнаграждение, има правен интерес да сезира както органите на Дирекция Инспекция по труда, с оглед постигане на бързина работодателят да бъде задължен да изплати възнаграждението, но от друга страна има правен интерес и да предяви иск пред съда, като иска освен главницата и лихва за неизплащане на

възнаграждението в срок, освен това производството е безплатно за ищеца.

В настоящия случай съществуват само данни за предявяване на искове от Й. И. П. – А. срещу касатора [фирма], като е необходимо по надлежния ред изискване на информация за датата на образуване на делото, предмет и страни по исковете, както и неговото движение. Без установяване на обстоятелства, свързани със съдебно предявен иск с предмет възнагражденията по т. 16 от процесното предписание, не може да се формира извод, че работодателят действително е имал задължение да изпълни предписанието, и да се преценява въпроса дали правилно е ангажирана отговорността му за неизпълнението на предписанието. Констатира се непълнота на преценката на съда по относимо обстоятелство, от значение за правния спор и допуснато нарушение от въззивния съд служебно да изследва и установи всички относими факти и обстоятелства. Изложеното обуславя извод, че съдебното решение следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане, като бъдат събрани доказателства за това дали е предявен или не иск пред съда с предмет, идентичен с процесното предписание, във връзка с преценката по чл. 404, ал. 3 КТ.

По изложените съображения, Административен съд София – град, III – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 03.10.2020 г., постановено по НАХД № 18732 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийска районен съд при спазване на дадените указания в мотивите на решението.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: